

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 21/10
v Luxemburgu 4. marca 2010

Rozsudky vo veciach C-197/08, Komisia/Francúzsko,
C-198/08, Komisia/Rakúsko, a C-221/08, Komisia/Írsko

Právne úpravy Francúzska, Rakúska a Írska stanovujúce minimálne maloobchodné ceny cigariet sú v rozpore s právom Únie

Ciele ochrany zdravia možno dosiahnuť zvýšením spotrebnej dane

Komisia podala na Súdny dvor tri žaloby o nesplnenie povinnosti, konkrétne proti Francúzsku, Rakúsku a Írsku, pretože sa domnieva, že právne úpravy týchto členských štátov v oblasti stanovenia minimálnych cien určitých tabakových výrobkov, a to cigariet, ako aj iných tabakových výrobkov vo Francúzsku, cigariet a jemne rezaného tabaku na vlastnoručne šúľané cigarety v Rakúsku a cigariet v Írsku, sú v rozpore so smernicou 95/59¹, ktorá stanovuje určité pravidlá vzťahujúce sa na spotrebnú daň ovplyvňujúcu spotrebu týchto výrobkov. Smernica zaväzuje členské štáty zdaňovať cigarety spotrebnou daňou, ktorá pozostáva z proporcionálnej zložky (*ad valorem*) vypočítanej z maximálnej maloobchodnej ceny, ako aj zo špecifickej zložky, ktorej suma je stanovená s ohľadom na cigarety cenovej skupiny, ktorá je najviac požadovaná, ale nesmie byť nižšia ako 5 % alebo vyššia ako 55 % sumy celkového daňového zaťaženia. Sadzba proporcionálnej spotrebnej dane a suma špecifickej spotrebnej dane musí byť rovnaká pre všetky cigarety. Smernica zároveň stanovuje, že výrobcovia a dovozcovia tabakových výrobkov voľne stanovujú pre každý zo svojich výrobkov maximálnu maloobchodnú cenu.

Podľa Komisie právne úpravy troch členských štátov, ktoré stanovujú minimálne ceny zodpovedajúce určitému percentu priemerných cien príslušných tabakových výrobkov (95 % vo Francúzsku, 92,75 % u cigariet a 90 % u jemne rezaného tabaku v Rakúsku a 97 % v Írsku), zasahujú do slobody výrobcov a dovozcov stanoviť maximálne maloobchodné ceny ich výrobkov, a teda narušujú hospodársku súťaž. Z tohto dôvodu tieto právne úpravy sú v rozpore so smernicou.

Súdny dvor najskôr pripomína, že cieľom smernice je predovšetkým zabezpečiť, aby stanovenie vymeriavacieho základu na výpočet proporcionálnej spotrebnej dane z tabakových výrobkov podliehalo rovnakým pravidlám vo všetkých členských štátoch, ale aj chrániť slobodu výrobcov a dovozcov, ktorá im umožňuje skutočne profitovať z konkurenčnej výhody vyplývajúcej z prípadne nižších výrobných nákladov.

Uvádza, že stanovenie minimálnej maloobchodnej ceny má za následok, že maximálna maloobchodná cena stanovená výrobcami a dovozcami v nijakom prípade nebude môcť byť nižšia ako táto záväzná minimálna cena, a teda môže narušiť konkurenčné vzťahy tým, že časti týchto výrobcov alebo dovozcov zabráni získať výhodu z nižších výrobných nákladov s cieľom ponuky atraktívnejších maloobchodných cien.

Súdny dvor tvrdí, že **systém minimálnej ceny nemožno považovať za zlučiteľný so smernicou pokiaľ nie je upravený tak, že v každom prípade vylučuje, že bude porušená konkurenčná výhoda vyplývajúca niektorým výrobcom alebo dovozcom týchto výrobkov z nižších výrobných nákladov.**

¹ Smernica Rady 95/59/ES z 27. novembra 1995 o iných daniach, ktoré ovplyvňujú spotrebu vyrobeného tabaku, ako je daň z obratu (Ú. v. ES L 291, s. 40; Mim. vyd. 09/001, s. 283), zmenená a doplnená smernicou Rady 2002/10/ES z 12. februára 2002 (Ú. v. ES L 46, s. 26; Mim. vyd. 03/035, s. 182).

Preskúmaním vnútroštátnych právnych úprav Súdny dvor dospel k záveru, že v každom prípade neumožňujú vylúčiť, že minimálne ceny, ktoré stanovili, nenarušia konkurenčnú výhodu, ktorá by niektorým výrobcom alebo dovozcom tabakových výrobkov mohla vyplývať z nižších výrobných nákladov.

Následne Súdny dvor zamietá tvrdenia predložené každým z troch členských štátov s cieľom obhajoby ich príslušnej právnej úpravy.

Po prvé **rámcový dohovor Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO)² nemôže spochybniť záver Súdného dvora**, pretože nestanovuje zmluvným stranám žiadnu konkrétnu povinnosť v oblasti cien tabakových výrobkov, ktorá by ich oprávňovala konať v rozpore s ustanoveniami smernice. Navyše smernica nebráni cenovej politike, pokiaľ nie je v rozpore s cieľmi tejto smernice.

Po druhé na cieľ ochrany zdravia stanovený v článku 30 ES sa možno odvolávať len v prípade odôvodnenia množstevných obmedzení dovozu a vývozu, ako aj opatrení s rovnakým účinkom uvedených v článkoch 28 ES a 29 ES. Komisia svoju žalobu neopierala o tieto ustanovenia Zmluvy ES.

Napokon Súdny dvor tvrdí, že **smernica 95/59 zabezpečuje ochranu zdravia a nebráni členským štátom naďalej bojovať proti fajčeniu**. Pripomína, že daňová právna úprava predstavuje dôležitý a efektívny nástroj boja proti konzumácii tabakových výrobkov, a teda ochrany verejného zdravia, a že cieľ zabezpečiť, aby ceny týchto výrobkov boli vyššie, možno vhodne dosiahnuť aj vyšším zdaňovaním týchto výrobkov, lebo zvýšenie spotrebných daní sa skôr alebo neskôr prejaví zvýšením maloobchodných cien bez toho, aby bolo zasiahnuté do slobody stanoviť ceny.

Súdny dvor dodáva, že zákaz stanoviť minimálne ceny členským štátom nebráni zakázať predaj tabakových výrobkov so stratou v rozsahu, v akom nezasahuje do slobody výrobcov a dovozcov stanoviť maximálne maloobchodné ceny ich výrobkov. Tieto hospodárske subjekty v danom prípade nemôžu neutralizovať účinky daní na tieto ceny tým, že svoje výrobky predávajú za nižšiu cenu než je suma výrobných nákladov a všetkých daní.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok.

Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonal rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

² Rámcový dohovor WHO o kontrole tabaku schválený Spoločenstvom rozhodnutím Rady z 2. júna 2004 (Ú. v. EÚ L 213, s. 8).